

ఆమె మేద ..!

కీర్తి

ఆమె విద్యాధనంతో విట్టవీగుతోంది. దేవ తాంగనవరటి వనిత గనుక ఆమె గర్వం నుగర్వంగా పరిగణించాను. ఆమె చమ త్కృతి నన్ను పున్నాదుణ్ణి చేస్తోంది. చూచి చూచి ఒక్కసానిమాలో ఆమెను ఎవరెస్తు తారను చెయ్యాలనిపించింది నాకు. అది ఆమెకోరిక కాకపోయినా—నావాంఛకోస రమైనా — ఆమెకు హీరోయిన్ పాత్ర నిచ్చాను.

ఆమె తన లలితమైన అభినయ సాగ నును చాటి, మేటిప్రపంచంలో నాకూ, నా చిత్రానికీ కీర్తి తెప్పించింది. అప్పట్నుంచి ఆమెమీద నాకోవిధమైన 'యిది'. ఇదంటే తెలియందేముంది?

ఇంత శ్రమపడిన్నటికీ—నా వాలకాన్ని అప్పుడప్పుడూ ఆమె ఏవగించుకోవటం జరు గుతునేవుంది. కానీ—ఆ 'యిది' నన్ను వదలకుండావుంది.

కాలక్రమేణా...నా డైరక్టునువల్లనే ఆమె అంతటితార ఐందని ఆమెకు తెలి సింది. ఆమె యీసంగతి గ్రహించగలగిం దని నాకు తెలిసినప్పటినుంచీ నాకు నిద్ర పట్టేదికాదు.

వెంటనే మరొక పిక్కరు తీస్తున్నా ననీ—ఆమె నాతో నటించాలనీ ఓలేఖ వ్రాశాను. ఆమె సమాధానంకోసరం పరి తపిస్తూ సింహద్వారంలో తిష్టవేశాను.

ఇదిగో సమాధానం వచ్చేసింది.

అబ్బ! ఎంతచక్కగా వ్రాసింది! కవరువిప్పాను కానీ జబ్బాబులో—నా పిక్క ర్లో నటించటానికి అభ్యంతరంలేదుట! కానీ నాతో మాత్రం వల్లకాదంటోంది.

మరొక సుప్రభాత పౌర్ణమినాడు.

ఆమెను పిలిపించాను. ఆమె వచ్చింది. నా మీది గౌరవమర్యాదలు ఆమెకు లేకపో లేదు. ఆమెను లాలించి నచ్చచెప్ప యత్నిం చాను. ఆమె వినలేదు. అప్పుడామె ఏకాం తవనిత. కొద్దిగా బలాత్కరించాను. ఆమె కళ్ళలో ఎట్టటి జీటలు తియ్యగా కనిపిం చాయి. రఫీల్మని చూచి ఒక చెంపపెట్టు పెట్టినట్లు కొంచెంగా జ్ఞాపకంవుంది. ఆమె చేతులు అతిసున్నితంగా వుండటంచేత ఆ దెబ్బ నన్ను కొట్టినట్లేలేదు.

నన్ను తిరస్కరించి— దెబ్బలాడి వెంటనే ఆమె బస్సుస్టాండుకు వెళ్ళింది. నాకు

మాత్రం పొరువంటేదు! నేను కూడా ఆమెను సాగనంపబూనాను. బస్సువచ్చింది. అది సినిమాలు వదిలేటైము. అప్పటికే చాలా ప్రొద్దుపోవటంచేత బస్సులో జనం అధికంగా వున్నాడు.

అదృష్టవశాత్తు ఆమె నా ఎదుటనే కూర్చోవటం తటస్థించింది. నా హృదయం లో కోపాగ్ని కాలిపోతోంది కానీ—ఆమె కళ్ళు నన్ను గిలిగింతలు పెడుతున్నాయి. అప్రయత్నంగా నాలోనేను నవ్వుకున్నాను. నా వాలకాన్ని చూచి ఆమె లోలోపల వురు ముకుంటోంది.

కోర్టులో యిద్దరం నించున్నాం. నా కెదురుగా — కటకటాల్లో ఆమె నావేపే చూస్తోంది. న్యాయవాది నాతో “అన్నీ నిజమే చెప్తాన”ని ప్రమాణం చేయించాడు. సంగతి చెప్పకతప్పిందికాదు. అన్యాయంగా ఆమెను బలాత్కరించాను. నిజమే! బస్సులో ఆమెను అంతమందిలో చెంప పెట్టు పెట్టాను. నిజమే. ఐతే నిజమేనని చెపితే ప్రభుత్వం పూరుకుంటుందా? అన్య మార్గంగా అన్యతమాడడం ఎలాగా అని నాలోనేను శాధపడుతున్నాను.

జడ్జిగారు మళ్ళీ మేల్కొల్పారు. ప్రయత్నించి చెపుతున్నాను—

అయ్యా! ఆమె నాకంపెనీలో ఘనత చెందిన స్టాక్ మాట నిజమే! గత పిక్కరు

పూర్తి వింతర్వాత ఆమెకూ నాకూ భాషా పరిచయం తగ్గిపోయింది. ఆనాడు అప్రయత్నంగా మేమిద్దరం ఒకేబస్సులో ప్రయాణించటం జరిగింది.

పూర్వ పరిచితురాలవటంచేత ఆమెకు నాసీటును offer చేశాను. నన్ను అభినందించకుండానే ఆమె నా స్థానంలో కూర్చుంది. నేను నిలుచునేవున్నాను. ఇంతలో బస్సు కండక్టరు పైనించి క్రిందకు దిగివచ్చాడు. ఆమె అతన్ని చూచి, చంకను తగిలించిన తోలుసంచిని తీసింది. దాని మూతివిప్పి, అందులోని మనీఫర్సును బైటకు తీసింది. పెద్దసంచి మూతిబిగించి చంకనున్న సంచిని తీసి దానిమూతి విప్పింది. అందులో యీ మనీఫర్సు పెట్టి, పెద్దసంచి మూతిబిగించి చంకను వేసికొంది.

ఇంతలో బస్సు కండక్టరు తిరిగి పైకి వెళ్ళిపోయినాడు. ఆమె తన చంకనున్న సంచి తీసింది. దానిమూతి విప్పి మనీఫర్సు తీసింది. పెద్దసంచి మూతిబిగించి చంకను వేసుకొంది. మనీఫర్సు విప్పి ముందుతీసిన బేడకాసు దానిలో వేసి మూతి బిగించింది.

కథాంజలి

విడిప్రతి 0-3-0
సంవత్సర చందా 8-4-0

(ప్రత్యేక సంచికలతో సహా)

చంకనున్న పెద్దసంచి తీసి దాని మూతి విప్పింది. అందులో యీ మనీఫర్సు పెట్టి గానిమూతి బిగించింది. తర్వాత యధా తథంగా పెద్దసంచిని చంకనువేసుకుంది.

ఇంతలో బస్సు కండక్టరు తిరిగి వచ్చాడు. ఆమె టిక్కెట్టు కొనటానికి తన చంకనున్న సంచిని తీసింది. దాని మూతి విప్పింది....

జడ్జి—షటప్ ! అన్నాడు.

ఆమె నావేపు చూచి తడేకంగా నవ్వుతోంది. ఆమెనవ్వు నన్ను ప్రమత్తుని చేస్తోంది. కానీ జడ్జిగారికి జబాబివ్వాలి!

అయ్యా! ఇంతఘట్టం నిజంగా జరిగింది చెప్పతుంటే — వినటానికే మీకు విసుగుపుట్టినదే!—మఱి—కళ్ళారా చూచే వాడికి మరెంత బాధ కలుగుతుందో మీరే ఆలోచించండి! అందుకే ఆలెంపపెట్టు అలాయెచ్చాను” అన్నాను.

ఆమె కాంపర్ మైజ్ ఐపోయింది. కేసు కొట్టేశాడు. ఆమె నేనూ కలిసి ఒకే బస్సులో మళ్ళీ ప్రయాణించాల్సి వచ్చింది. ఈసారి ఆమెను అంత బాధపెట్టకుండా టిక్కెట్టు నేనే కొన్నాను. ఆమె నాకు అభినందనాలిచ్చింది.

ఆషా.....

బాగా అలముకుంటుంది, శాశ్వతంగా నిలుస్తుంది.

★
మీ
అందానికి
ఆషా
సౌందర్యాన్ని
చేకూరుస్తుంది.

M/s. IDEAL INSTITUTE LTD., 45/47, Princess Street, Bombay 2.